

SERRA DEL CORB

Garrotxa

Les Preses-Sant Miquel i Sant Martí del Corb-Roca Lladre-Puig Rodó-Xenacs

Distància	11,11 km
Desnivell acumulat	625 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	30 de novembre de 2019
Cartografia	Editorial Alpina. Garrotxa Zona Volcànica (1:25000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/serra-del-corb-44070586

Clàssic itinerari per la Zona Volcànica de la Garrotxa especialment interessant a la primavera i tardor quan la varietat cromàtica entre la roureda, l'alzinar i la fageda, és una pura delícia visual. A més de visitar un parell d'esglésies romàniques i pujar a dos cims molt panoràmics.

La del Corb o de Marboleny —no hem pogut escatir-ne la diferència— és una serra que juntament amb la de Finestres són el partió entre les conques del Fluvià, al nord i el Ter, a migdia.

Els camins hi són ben fressats i senyalitzats, excepte en un tram puntual del Pujant d'en Camps que tampoc és recomanable fer-lo amb terreny humit.

Accés

Partim de l'aparcament del carrer del Camp del Prat, a la Zona Esportiva de les Preses, ben indicada dins de la població.

Les Preses (473m)

N'hi ha constància documental d'ençà el 922 quan Elienard testà l'alou de les Preses i el Corb a favor de la seva esposa Ricarda i feu constar que l'havia obtingut per apriació (1). Aquí hi ha una hipòtesi de l'origen del nom. Ricarda es casà en segones núpcies amb el noble Sal·la i foren els fundadors de Sant Benet de Bages. El 960 en va fer donació al cenobi benedictí.

L'església parroquial és dedicada a Sant Pere i se'n té notícia des de l'any 1019. L'actual, d'estil neoclàssic, data de finals del XVIII i en destaquen els dos campanars bessons coberts amb cúpules revestides de petxines de rajola valenciana vidriada.

Seguint els senyals del GR 2 i grocs d'Itinerànnia anem a buscar el camí de Sant Miquel del Corb i el Puig Rodó, passant entre les piscines i el camp de futbol. Per camí ben fressat i en moderat pendent (NE) atenyem el collet de la Cantina i anem virant a nord entremig de la fageda del Clot.

(1) Ocupació d'una terra erma sense titular directe amb el propòsit de rompre-la i d'explotar-la convenientment.

Volcà del Racó o Camp Fondo (614m)

La forma arrodonida i enclotada recorda el cràter de l'antic volcà, ara ocupat per una feixa de conreu. Pugem a la dreta (E) en direcció, entre altres, a Santa Pau i les ermites de Sant Miquel i Sant Martí. A la vista del mas del Racó deixem a mà dreta el camí que, per unes escales de pedra, s'enfila a l'àrea recreativa de Xenacs. Revoltem per sota el mas (S) i planerament ens endinsem a la fageda de l'obaga del Solé. Al feréstega clotada de les Grípies hi trobem la font del Racó, seca, i virem 90° (E). Més endavant el camí esdevé una pista que anem seguint.

Sant Miquel del Corb (606m)

Se li atribueix ser una de les més antigues de la Garrotxa. D'origen possiblement preromànic, l'actual fàbrica és d'època romànica amb remodelacions del segle XVIII. Consta d'una sola nau coberta amb volta de canó. La porta d'accés, dovellada, està ubicada a la façana de ponent i protegida per una porxada. El

campanar és de torre, amb teulada a quatre vessants que substituï un d'anterior d'espadanya de dos ulls. A finals de setembre, coincidint amb la diada del sant, s'hi celebra un aplec.

Entre alzines i vers el S parteix el camí del Pujant d'en Curós que, en fort pendent al seu darrer tram, mena al Collet de Puig Rodó. (2) Nosaltres però continuem per la pista, ara en molt bon estat, passant pel costat de les ruïnes del Curós i el mas de l'Antiga.

(2) No apareix al mapes: fou senyalitzat i ben condicionat per «Els Enfilats-Centre Cultural les Preses» per a la «Marxa dels Llenyataires» del 2016.

Sant Martí del Corb (581m)

Petita església romànica d'una sola nau i absis semicircular, situada en una raconada ombrívola. S'hi accedeix per una escalinata. Una porxada sostinguda per pilastres amb teulada a dues aigües resguarda el portal a cada costat del qual hi ha sengles finestrals amb reixa de ferro forjat. El campanar és d'espadanya d'un sol ull alçat sobre el frontispici. Al costat hi ha una font.

La pista, per la que hi hem arribat, continua fins a la carretera de les Preses al Pla de Sant Miquel pel mas del Camps i és la manera d'accedir a les dues esglésies en vehicle. Per aquí també marxa el GR 2 en direcció a Santa Pau.

Seguint els senyals grocs (estaca) pugem per un sender que ens deixa sobre una pista precària. A la bifurcació continuem pujant a l'esquerra en fort pendent fins a sobre d'un esquenall on l'abandonem a mà dreta pel sender del Pujant d'en Camps. En algun tram el camí es fa perdedor i ens cal estar ben atents als senyals i rastres de camí. El pendent és entre fort i molt fort, especialment al tram final quan enfilem per una canal per la que atenyem el coll.

Collet del Pujant d'en Camps (847m)

Hi ha rètols indicadors i hi passa el camí entre Colltort i Xenacs (3). Nosaltres però en prenem un de ben fressat i no senyalitzat que, en moderat pendent, ens enfila carenejant (NE) al Serrat de Roca Lladre.

(3) Tot i estar-ne assabentats ens passa l'oportunitat de veure-hi una sùtia, nom que rep a la contrada el clot per fer carbonet. Té un metre de diàmetre i 60 cm de profunditat.

Serrat de Roca Lladre o Penya d'en Vidal (907m)

Hi ha un vèrtex geodèsic. Tallat al vessant nord per l'impressionant cingle d'en Vidal, resulta un excel·lent mirador sobre la Plana d'Olot, la Fageda d'en Jordà, el Bosc de Tosca i la Zona Volcànica de la que destaquem vers el NE els cons del Croscat i de Santa Margarida. Però també atalaiem el Pirineu i Prepirineu més orientals: el Puigsacalm, Puig Cubell, la Serra de la Freixineda, Puigmal, Bastiments, Costabona, Canigó, Comanegra, Bassegoda, el Mont i Sant Julià del Mont, per esmentar solament els més prominents. És termenal entre les Preses (NW), Santa Pau (NE) i Sant Feliu de Pallerols (S).

En davallem pel carener oposat. Atenyem un collet on, per l'esquerra hi arriba el Pas d'en Vidal, un pujador tant o més rostre que el d'en Camps. Hi retrobem els senyals grocs que ara seguim a mà dreta, per camí entre planer i de moderat pendent, pel solell. Abans de desviar-nos (rètol indicador) uns setanta metres (S) a visitar la Cova de Rocalladre, podem albirar vers el SW els cingles del Far, Aiats i Cabrera.

Cova de Rocalladre (818m)

Petita cavitat de 55 m. de recorregut constituïda per una única galeria a la qual es pot accedir per dues boques que incideixen lateralment amb la galeria principal. La boca inferior presenta una curta rampa descendent que desemboca al bell mig de la galeria, cap a la dreta acaba ràpidament en dos conductes impenetrables i cap a l'esquerra porta a la base d'un pou de 5 m. que és la boca superior. (4)

Continuem camí (WNW) retornant al Collet del Pujant d'en Camps i, carena enllà (W) per un bonic alzinar, deixem a mà esquerra el camí al Coll de Bas. Més endavant abandonem el camí carener per un altre a mà dreta, per l'obaga dels Cingles del Corb. Poc abans de la font dels Cingles, trobem un avenc que no hem vist ressenyat enlloc.

Poc més enllà atenyem el Collet de Puig Rodó on, a banda del nostre, hi conflueixen altres camins: el que mena al cim, un itinerari naturalístic, el que baixa a Sant Miquel del Corb —que hem esmentat abans—, i el que pel Clot de la Grípies mena a l'àrea de Xenacs.

(4) Font: Espeleoíndex.

Puig Rodó (909m)

O Puig Rodon, segons el mapa de l'Alpina. Coronat per un mirador amb una taula d'orientació circular molt detallada i una senyera. És una talaia tant o més bona que la de Roca Lladre.

Baixem al Clot de les Grípies. Pel camí anem trobant estagues amb explicacions de la flora de l'entorn. Hi ha un parell d'avencs i uns penells explicatius sobre l'elaboració de carbó vegetal.

Àrea recreativa de Xenacs (838m)

De titularitat municipal, hi ha un restaurant i hi arriba una pista des de la C-152. Oberts solament els caps de setmana (5).

També hi conflueixen el camí al Racó —el de les escales de pedra comentat anteriorment— i el de les Preses. Prenem aquest darrer, senyalitzat amb estagues i senyals grocs. Aviat es ramifica i deixem a mà esquerra el dels Bous pel que també podríem retornar a les Preses fent més volta i a mà dreta un que hi va pel Volcà del Racó (camí de les escales) continuem recte pel de les Barrincoles pel Clot de Xenacs.

Sortim sobre Can Talaia. A partir d'aquí seguim per pista pavimentada. Passem pel costat dels masos del Pujol i el Pinell i, passat el Torrent de Sant Sebastià, entrem al poble pel carrer de la Rectoria. Aprofitem per visitar la Plaça Major on hi ha l'església de Sant Pere i la pairalia de Can Mata.

(5) Podeu informar-vos de l'horari al restaurant «Quinze Ous» 689620131, situat al costat de la Zona Esportiva on hem començat l'itinerari.